

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาลักษณะประชากรที่มีผลต่อความนิยมในการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกันเขตกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับของประชาชนที่มีผลต่อความนิยมในการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกันเขตกรุงเทพมหานคร และ (3) เพื่อศึกษารูปแบบเนื้อหารายการ และการดำเนินรายการที่มีผลต่อความนิยมในการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกันเขตกรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ สำรวจความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่มีอายุระหว่าง 25-55 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตบางกะปิ เขตบึงกุ่ม เขตสวนหลวง เขตบางขุนเทียน เขตพญาไท เขตตลิ่งชัน เขตดินแดง เขตลาดพร้าว โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วนให้สัมพันธ์กับสัดส่วนของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ครบตามจำนวน 400 คน

นำเสนอผลการวิจัยโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและเสนอผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยด้วยสถิติอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปร-

ปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์เป็นรายคู่ด้วยการเปรียบเทียบ โดยใช้วิธี ทดสอบแบบ LSD (Least Significant Difference) ซึ่งผลสรุปจากการวิเคราะห์ พบว่า

พฤติกรรมการเปิดรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกันส่วนใหญ่ในกลุ่มรับราชการ และรัฐวิสาหกิจจะเปิดรับฟังเป็นประจำ มากกว่ากลุ่มนักเรียนและนักศึกษาที่ไม่ค่อยฟัง ซึ่งระดับความนิยมของผู้ฟังส่วนใหญ่จะฟังอย่างตั้งใจมากกว่ากลุ่มที่ฟังเฉพาะเรื่องที่ สนใจ และมีการนำไปพูดคุยทุกครั้งที่ได้รับฟังมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยนำเรื่องราวไปพูดคุย โดยกลุ่มผู้ฟังที่ใช้บริการด้านการแจ้งร้องทุกข์ มีจำนวนมากกว่ากลุ่มที่ใช้บริการด้าน ถามเกร็ดความรู้ หรือเรื่องส่วนตัว

ส่วนรูปแบบเนื้อหาวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกัน จากกลุ่มผู้ฟังส่วนใหญ่พบว่า การรายงานข่าวมีความรวดเร็วและเชื่อถือได้ โดยมีระดับความนิยมในการรับฟังสูงกว่า กลุ่มที่แสดงความคิดเห็นว่าการรายงานข่าวมีความรวดเร็ว แต่ยังเชื่อถือไม่ได้ โดย ส่วนใหญ่ผู้ฟังเชื่อว่าการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกันสามารถช่วยแก้ไขปัญหา จราจรได้ ซึ่งมีระดับความนิยมที่สูงกว่ากลุ่มที่มีความเห็นว่ารู้สึกเฉย ๆ และผู้ฟังส่วน- ใหญ่มีระดับความนิยมในรูปแบบเนื้อหารายการที่หลากหลายสูงกว่ากลุ่มที่เห็นว่า รูปแบบของรายการมีความซ้ำซากจำเจ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินรายการวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกัน จากกลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่า ผู้ดำเนินรายการใช้ภาษาที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหา มากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าผู้ดำเนินรายการใช้ภาษาที่ค่อนข้างเข้าใจยาก โดยกลุ่มตัวอย่างส่วน- ใหญ่ที่เห็นว่าการใช้คำที่ง่ายต่อการดำเนินรายการ มีจำนวนมากกว่ากลุ่มผู้ฟังที่เห็นว่า ผู้ดำเนินรายการควรมีชีวิตชีวา มากกว่านี้ และเห็นด้วยว่าด้านเพศของผู้ดำเนินรายการ จะเป็นเพศใดก็ได้ ซึ่งมีมากกว่ากลุ่มผู้ฟังที่เห็นว่าผู้ดำเนินรายการควรเป็นเพศชาย

The objective of this research is to study (1) the characteristics of the population who listen to “Ruam Duay Chuay Kan” radio program in Bangkok metropolis, (2) behavior affecting the popularity of the program, and (3) how the content and the style used in directing the program affect its popularity. This is a quantitative study. The instrument for the analysis was an opinion survey using a questionnaire designed for collecting the data. The samples are 400 persons, age between 25-55, in 8 areas of Bangkok metropolis: Bangkapi, Bueng-gum, Suanluang, Bangkhuntien, Phyathai, Talingchan, Dindaeng, and Ladprao, selected randomly and proportionally according to the number of listeners in each area.

Statistical methods used for the analysis included number, means, and percentage. Also, one-way ANOVA and the pair analysis of LSD (least significant difference) were used for hypothesis testing.

The findings are as follows:

As for behavior of 'Ruam Duay Chuay Kan' listeners, officials in the government and in state enterprises form the majority of regular listeners, whereas the majority of non-regular listeners are students. The regular group listens more attentively and usually discusses what they have heard with friends and colleagues. The number of those who seek the complaint service is more than those who seek general knowledge or personal matters.

As for the content of "Ruam Duay Chuay Kan", the program is more favored among listeners who find that it provides news rapidly and reliably than those believing the news in the program is rapid but not reliable. Those in favor of the program believe it helps to ease the traffic problems, whereas other groups feel indifferent. A variety of programs is also preferred to the ones with clichés.

As for the style of "Ruam Duay Chuay Kan", the number of listeners who find the moderators use language appropriate to the content and easy to understand is more than those who find the language too difficult. The number of those believing the moderator should be more lively and either male or female is greater is more than those believing the moderator should be male.